

Καστελλιώτικα Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 1

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7
ΤΗΛΕΦ 628.529 ΑΘΗΝΑΙ

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964
ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 141

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ

Τοῦ κ. Ζαχαρία Χ. Κωτσίκη

‘Ο Μπάρμπα - Γιώργης, ό παραιμυθάς, ήταν άποφαγός, έβγαλε όποτε την ιδιόνα του στέπη τού γιλέκου του ένα λεπτό φύλλο άπο την περίβλημα καλαμποκιού. Τότε τησαλδικωσε μέρος την πολάρμη του για να φύγη ή κόλλα και νά μασκούσε. Τότε έκρι-
τησε άνοικτό μέτρο διάριστερό του χέρι. Έτιστοθέ-
τησε σ' αυτό τρι-
μένος ξηρό φύλ-
λα καπνού που τ'
άνεστευρε με τό-
δεξί του χέρι άπο τήν πλατειά
και διαδειπνει το σεπέντη την πατετού-
κας του. Και με γρήγορες και
έπιτήθειες κινήσεις τών έξησηκη-
μένων δισκτύλων του, τάχιστης
μαζί. Έσπάλιωσε με τήν γλώσσα τήν δάκρη του φύλλου. Και τότε τσι-
γάρο ήτο δέποιμο, μακρύ - μακρύ
και χοντρό σάνη πούρο.

Έσπρωθηκε κιστόπατα καπόχαμα. Ισιδόστηκε, δύσο ήμπορούμεσε δια-
παυτικά πέρα. Έτεντώσας τό δένα του πάδι έπειταν ωτό αλλο, που τό είχε διπλαμένο. Αικανόπιστης
τήραχι του σ' ένα χοντρό κορμό δένδρου. ‘Εβαλε φωτιά στό τσι-
γάρο του, με τό άνωμένο δασιλί,
που τόν περιστοιχίζαν και τόν έ-
κοιτάζαν κιστόπατα με μάνυπομο-
νησία. Και έρχοιτο:

— Κόκκινη κλωστή δημένη,

στήν άνεμη τυλιγμένη.

Δνασε κλώτσας ίδιανέμεις νά γυ-
ρίση, παραιμύθι ν' όρχινηση.

— Καλησπέρα τής άφεντιάς σας.

Καλησπέρα σ' όλους.

‘Μιά φορά κι’ έναν καιρό κι’
ένα πελιό ζαμάνι, που είχαν οι
τούρκοι Ραμαζάνι, σ’ ένα τρύπιο
καζάνι, που τά κοφίδια πέφτανε
και τό ζουμι έμεινε, ήταν ένας
θασιλιάς και μιά βασιλίσσα....

Έτσι πάντα έρχιζε ο Μπάρ-
πα - Γιώργης τά παραιμύθια του.
Και έπλεκε τήν ύποθεσι του μύ-

θου του με πιθανά και ιστίθιανα
γεγονότα και τά έλεγε με τόση
διεισύεια, καθαρότητα και έπι-
σημότητα.

‘Αλλά παραιμύθια ήσαν αύτά
η μακριά σασασκοστή!! Ήσαν
άτελειωτα. ‘Ολη ή νύχτα δένη έ-
φθανε νά είπωθιμόν. Αράθιαζε τό
ένας έπεισσόδιο πίσω αύτό τό αλ-
λο με τέτοια ένοτήτα, που θέλησα-
νε τούς δικραστάς, μικρούς και
μεγάλους.

Πολλές φορές, ώς ήρωα τών
φαινοτοπιών ιστοριών του ένε-
φωνίζει τόν έσατόν του:

— Πού λέτε, ποιδιά, μιά μέ-
ρα στόν ‘Αϊ-Λιά. Έκειν δά χτέ,
στόν ‘Αϊ-Λιά και έβειχνε με τό
πηγούνι του πρόδος τήν κατεύθυν-
σι τής τοποθεσίας. Τήν δρά την πού-
έτρωγα τό φωμότυρό μου, γάρ σου
και παρουσιόζεται μπροστό μου
έναντην, δύος συμπαρασταθωσιν
διά τήν έπιτευξι τούτων. Έπι-
σης έχω τήν γνώμην, ότι δέον νά
παρακληθήτω μερογένης δωρητής
πρόδος τήν καινότητά μας τόν 2.
000 δολλαρίων κ. Δημήτριος Πε-
παδάκης και άναθεωρήσει τήν
πόφασίν του δ’ ήν διέθεσε ταύτα
και έγκρινει τήν διαδείστιν των διά-
τον διαυτέρω σκοπὸν και έν ταύ-
τη διαθέσει και έτερον ποσό διά-
(Συνέχεια είς πήν 4ην σελίδα)

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ... ΣΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΟΥ

Τό Σάββατο 29 Φεβρουαρίου άπο
τής Θης βραδυνής μέχρι πρωΐας
στήν ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
όδος Σωτήρος 19 στήν Πλάνα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΗΡΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Τάμπλ - ντ' ότ δρχ. 80 έκτος ποτῶν
Πλείσιονες πληροφορίας: Γ. Μακρής Τηλ. 525-533

Προσκλήσεις δὲν θά σταλούν

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΓΛΕΝΤΗΣΟΥΜΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΑΡΑΠΛΗ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ο κ. Αθ. ΚΑΝΤΖΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

— Αύτό είναι τό χωριό μου,
είπα στόν θιτλανό μου.

— Όστε άποδη είσαι; ρωτή-
σε ό αλλος γιά νά πει κάτι, δι-
κούμπησε τά χέρια τά γόνωτα
κι’ έριξε μιάδιας έξω.

‘Η ίδια θαθεία, δυνατή κοιλιά
πολύχρωμη είκονα στάθμηκε κάν-
ποστο μπροστά μας, μπήκε, φω-
λημάσε μέσα μου.

‘Η χιονισμένη
Γκιώνα που άστροποθαλούσε κάτιο-
το πάπλωμα, δένη προκύπτη τήν ζω-
ηράν μου ίκανοποίησιν διά τήν
θεάρεστον γνώμην του. Πρός τού-
τοις παρακινώλω, διά τής ποτεύ-
σης μου. Θερμώδια πάντας τούς
δυναμένους νά συνεισφέρουν ύ-
λικην, ήμικην και χρηματικήν συν-
δρομήν, ώς και πνευματικήν τοι-
αύτην, δύος συμπαρασταθωσιν
διά τήν έπιτευξι τούτων. Έπι-
σης έχω τήν γνώμην, ότι δέον νά
παρακληθήτω μερογένης δωρητής
πρόδος τήν καινότητά μας τόν 2.
000 δολλαρίων κ. Δημήτριος Πε-
παδάκης και άναθεωρήσει τήν
πόφασίν του δ’ ήν διέθεσε ταύτα
και έγκρινει τήν διαδείστιν των διά-
τον διαυτέρω σκοπὸν και έν ταύ-
τη διαθέσει και έτερον ποσό διά-
(Συνέχεια είς πήν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΣΥΡΟ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ

— Όστε άποδη είσαι; ρωτή-
σε ό αλλος γιά νά πει κάτι, δι-
κούμπησε τά χέρια τά γόνωτα
κι’ έριξε μιάδιας έξω.

‘Η ίδια θαθεία, δυνατή κοιλιά
πολύχρωμη είκονα στάθμηκε κάν-
ποστο μπροστά μας, μπήκε, φω-
λημάσε μέσα μου.

‘Η χιονισμένη
Γκιώνα που άστροποθαλούσε κάτιο-
το πάπλωμα, δένη προκύπτη τήν ζω-
ηράν μου ίκανοποίησιν διά τήν
θεάρεστον γνώμην του. Πρός τού-
τοις παρακινώλω, διά τής ποτεύ-
σης μου. Θερμώδια πάντας τούς
δυναμένους νά συνεισφέρουν ύ-
λικην, ήμικην και χρηματικήν συν-
δρομήν, ώς και πνευματικήν τοι-
αύτην, δύος συμπαρασταθωσιν
διά τήν έπιτευξι τούτων. Έπι-
σης έχω τήν γνώμην, ότι δέον νά
παρακληθήτω μερογένης δωρητής
πρόδος τήν καινότητά μας τόν 2.
000 δολλαρίων κ. Δημήτριος Πε-
παδάκης και άναθεωρήσει τήν
πόφασίν του δ’ ήν διέθεσε ταύτα
και έγκρινει τήν διαδείστιν των διά-
τον διαυτέρω σκοπὸν και έν ταύ-
τη διαθέσει και έτερον ποσό διά-
(Συνέχεια είς πήν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΜΑΣ ΣΥΝΗΛΑΘΕΝ ΕΙΣ ΣΩΜΑ

Τό νεοεκλεγέν Διοικητικόν Συμ-
βούλιον τού Συλλόγου μας συνε-
κροτήθη είς σάμα: Πρόεδρος έ-
ξελέγη ό κ. Γεώργ. Μακρής, ‘Αν-
τιπρόεδρος ό κ. Αθ. Κάντζος,
Γεν. Γραμματεύς ό κ. Νικόλαος
Τσάκιας, Ταμίας ό κ. Χρήστος
Χαλατάσας, Μέλη δέ αύτού ό δ.
Σοφία Παπαστυλιανού και οί κ.
κ. Παπανικολόου, Εύθ. Στοφό-
ρος, ‘Αντ. Ωκεανός και Στέφ.
Αποστολόπουλος.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΩΝ

«ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ»

“Ένα άκομη έργο του κ. Πάνου Έλευθερίου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

Ιλάμ. Γιάτσισος δρχ. 100, Δημ. Αινδρ. Ανδριτσόπολης δρχ. 50, Γεώργ. Δήμ. Στοφόρος δρχ. 100, Αθαν. Λάζαρος Ιερχ. 100, Κων. Δανιηλίδης δρχ. 50, Εύθ. Δ. Βέλλιος δρχ. 100, Παν. Δ. Βέλλιος δρχ. 100, Δημ. Νικ. Διέννος δρχ. 100, Παν. Γ. Παπαγεωργίου δρχ. 100, Παν. Π. Προσβιάς δρχ. 200, Βασ. Γ. Κολίγιας δρχ. 50, Απόστ. Δ. Χαλαπούδης δρχ. 100, Γεώργ. Ι. Σταυροπέλλιος δρχ. 50, Ιωάννης Σιοφιαντζόγλου δρχ. 50, Ιωάννης Π. Κατσικής δρχ. 100, Παν. Ιω. Παπαγιακόλαου δρχ. 100, Κων. Π. Κατσικής δρχ. 200.

Διευθυντής
ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ
Αρχισυντάκτης
ΕΥΑΓΓ. Π. ΚΩΤΣΙΚΗΣ
Διαχειρίστης — Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΣΥΝΔΡΟΜΑ ΕΤΗΣΙΑΙ:
Νομ. Προσώπων δρχ. 200
Ιδιωτικής: Ποραιρετική
Εισφοράί

ΛΙΔΙΚΑ ΣΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥ-
ΛΟΥ 'Οδοντίατρος
Κηφισίας 57 Τηλ. 664.576
Αθήναι

Θηρασα ιστὸ τέξακι του, ξάπλωσα στὸ κρεβενάτι ποὺ γεννήθηκα, λυτρώθηκα.

— Όστε ώποδῶ πάνω εἰσαι! μ' ἔφερε στὰ συγκαλά μόνο διπλανός.

— Ναί! Ναί! τοῦ κούνησα τὸ κεφάλι.

Τί θόλλο νὰ πεῖς. Μήπως θὰ μπορούσε νὰ μὲ καταλάσσει; ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ

Στὸ βάθιος
ἀπὸ τὴ δύσι τοῦ ἡλιοῦ ἥ θάλασσα
φεγγοθόλαίει διάφανα κι' ὅλο
(σκουραίνει).

Τὸ σύνθαμπο ἀπλώνει
τὰ γκριζογάλαζα μαΐσιά του
(πέπλας
πάν' ἀπ' τὴ Σύνδα
καὶ στὸ λιμάνι τῆς
πύρινες γλώσσες στὸν ἀφρό
τὰ πρώτα φῶτα καθρεφτίζονται.

Τούτη στιγμὴ
τὴ θλιψὶ τῆς ζωῆς γιὰ νὰ βεβήσησ
ἀρκεὶ νὰ δῆσι
τοῦ ψαράδικου στόλου τὸ καΐκι
κι' ὅπισια τὶς ψαρόδιαρκες δεμέν
(νες λαζαπροφότιστες
μὲ τὸ ποτάμι τοῦ ἀφρού στὸ πέ
(ρασμά τους
καὶ νὰ γροικήσῃς
τῶν ψαράδων τὸ τραγούδι
—ύμνο ιστὴ θάλασσα καὶ στὴ
(ζωὴ τῆς
θεριεύοντας π' ἀπλώνει στὴ ὁ
(κρογιάλι
πάν' ἀπ' τὸ κῦμα ποὺ κρατᾷ
(σεγόντο...

‘Ο στόλος φεύγει...
σπῶς ὁμπρός σου θὰ περνοῦν
μὲ μᾶς
μές τὴν ψυχή σου πλέρια νοιάθεις
(τὴ χωρά!...)

Σήκω τὸ χέρι σου μὲ τὸ μαντήλι
τοὺς Ποσειδώνεις μας χαιρέτα
καὶ θάσις τους ὅπως ὅλοι, τὴν εὐχὴ
«Παυδίας καλὴ ψωρά!..».

ΤΑΚΗΣ ΒΑΒΗΣ

Καστελλιώτικα

ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΝ ΡΩΣ ΤΑΣ ΚΑΛΟΚΑΕΡΙΑ

‘Ο Παληόνρως - ὁ κλεφτούρας τουφεκάς (κι' ιδι, κι' δὲν πῆ) στρατηγὸς τῆς ζωκλοπῆς, ἀπὸ χρόνια πεθαμένος, ἀπὸ χρόνια βεβαίως, ζεχασμένος,

*
ό Παληόνρως - ὁ κλεφτούρας — Οι γερόντοι θυμηθῆτε καὶ οἱ νιοὶ ίδιους κρασθῆτε: Εἶχε φασελιὰ μιὰ θράκα τὴν καλύθα μεσ' τὴ λάκια.

Τὸν καπνὸ στὴν ἐποχὴ του ποὺ οἱ ἄλλοι χωριανοὶ μας φίλοι κι' ὥδερφοτοιοί μας λιώνουν στὴ δούλεψή του μὲ τὴς ἔγνωσις τὸ βραχνᾶ νύχτα μέρα στὰ καπνά, νὰ τὰ μάστουν ν' ἀρμαθισθούν νὰ τὰ λιάσουν νὰ προφτάσουν γὰ κωπούν γὰ βεραθισθούν, μὴν γρακώσουν οἱ βροχάνες καὶ τὸ βροεύνεις στὰ κρεβάτια στὰ κρεβάτια ἀπλωμένα τεντωτένα ὀρσιδιασμένα — ὥχ ὀλοίμονο σὲ μένα — καὶ τὸν βάλουν σὲ μπελάδες σὲ χρονιάτικα κεσάτια πῶνε οἱ κόποι τους χαμένοι, διαφραγκοὶ καταστρέμενοι, διαληπούρας - ὁ κλεφτούρας

*
“Ἐπιανε τὴν ἀπόσκιά τεντωτένα στὴ δροσιά, μεσ' στὸν πυρετὸ τῶν ἄστρων τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων στὴ δουλειά καὶ στὴν ἀντάρτα δὲν τὸν ἔνοιαίζει δεάκρα.

*
— Βρέ, τοῦ ἔλεγεν οἱ ἄλλοι: βρὲ ὀγύριστο κεφάλι, ἔχειν μιὰ θρόνικη φασμελιὰ σῦ μενεῖ. πίσω σὲ τὴ δουλειά πότε θὰ λιάστης τὰ καπνά; θὰ πιάσουν οἱ βροχάνες, πότε θὰ λιάστης τὰ καπνά, πέρα μὲ τὶς γιορτάδες;

*
— Νά μη σᾶς μέλει ἐστᾶς κανένα, τί σᾶς μέλει θεσᾶς γιὰ μένα (τὶ τὸ μέλει - τὸ Καστέλλαι) γιὰ τὸ θεικό μου βίο; Τόχω καλὰ μὲ τὸ Θεό, τὰ καπνά θὰ μαζωχτούνει θὰ λιαστούν θὰ βεβαθούνει πορα - πέρα μὲ καιρό.

*
Τὸν Ὁκτώβρη καὶ Νοέμβρη στὶς λιάστρεις είχε τὰ καπνά ἔγγριζε ως καυρός ξανά. τὰ μικρὰ καλοκαιριάκια (γιὰ τὴ σπαρμούδια φαρμάκια)

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΙΕΣ

Η κ. Βαρσαμία Σπύρου Στοφόρου ἐτεκεν ὅρπεν ἐν Καστελλίλιοις τὴν 20.1.64.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὸν δύσαντας ἀμοιβαίαν πόσχεστην γάμου κ. Δημήτριον Ιω. Παπαγεωργίου καὶ δίδιος Κούλα Γεωργίου Μακρή. Θερμῶς συγχαίρω.

N.A.M.

Τὴν 2.2.64 ἡρραβωνίσθησαν ἐν Καστελλίοις ὁ κ. Αθανάσιος Λίτσος ἐκ Λαμίας μετὰ τῆς συμπολιτίδος μας δίδιος Παγώνιας Ιω. Λάκου.

Ο κ. Αθανάσιος Αρβανίτης, ἐκ Μιαργιολάτης, ἡρραβωνίσθη μετὰ τῆς συμπολιτίδος μας δίδιος Βαρσαμίας Π. Παπανικολάου ἐν Καστελλίοις τὴν 2.1.64.

Ο κ. Αθανάσιος Αρβανίτης, ἐμπόρος Αμφικλείας, τὴν δίδια Βιολέττα Εύαγγ. Παπαευθυμίου.

Ο κ. Ηλίας Ν. Λιευκαδίτης ήρραβωνίσθη ἐν Αθήναις μετὰ τῆς Δίδιος Νίκης Κοσταθάρα.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν μητεριεύοντας δίδια Μαίρη θυγ. Αθανάσιο Αδύκα, μοδισταν, καὶ τὸν κ. Γεώργιον Μιντονίγον, ἐκτελωνιστήν, εύχομαι ταχείαν στέψιν καὶ κάθε εὐτυχίαν.

D.X.X.

ΔΩΡΕΑ

Ο κ. Καΐτη Χ. Παν. Βέλλιον, προσέφερεν ὑπὲρ τῆς Παιδικῆς χαρᾶς εἰς τὴν Ἑκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐν συνεχείᾳ προγενετούρων εἰσφορῶν διὰ τὴν αὔτην ιδίαν, ἑτέρας 100 δραχμάς. Η Ἑκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τὸν Ιεροῦ Ναοῦ Καστελλίων «Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου», εὐχαριστεῖ θερμῶς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσεν εἰς Καστέλλαι τὴν 6.1.64 η Μαρία Π. Γραμματικοῦ, ἐτῶν 90.

Απεβίωσεν εἰς Καστέλλαι τὴν 21.1.64 η Αθηνᾶ Δημ. Διέννη, ἐτῶν 87.

— οἱ ἄλλοι έκαθόνταν παραγγελιά τοῦ ρχότανε — τοῦ ξεράνταν τὴ σοδειά (ἡ ζεστὴ καλοκαιριά) δίχως θιάσης οἱ σκοτούρα κοντανάσσα καὶ στριμούρα «καλοκαίρια τοῦ Παληούρων. Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

Ο ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ

—Σύνεχ. ἐκ τῆς 1ης σειλίδος νοικτὸ κατακόκκινο στόμα του κρεμίστων, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σου-
λεᾶρά του δόντια, ἡ μασκιά του γλώσσα. Μὲ οἰκοτούνες μὲ σπι-
θίζοντα μάτια. "Ωρθωσε τὴ ρά-
χι του. 'Ελυγίσε τὰ πόδια του.
'Ετέντωσε τὸν οὐρά του, ἔτοιμος νὰ μοῦ φιχθῇ.

Δὲν πά χάνω. Τὸν κοιτάζω μὲ
θάρρους στὰ μάτια. Καὶ τοῦ φω-
νάκου, λύκ(ε), λύκ(ε). Διπτάζει
αὐτὸς για μιά στημή!! «Αρ-
πάζω, τότε έννα παλούκι ήποτε τὸ
φρόντικο καί, ικαθώς χυμόρει κατ’
ἐπάνω μου μὲ τὸ στόμα θωνυκτό,
γιὰ νὰ σε χάψῃ, τοῦ τὸ χάνω στὸ
στόμα!

Τὰ ματόκια τῶν παιδιών τεντώνονται, τὰ στοματάκια των μισανθρόγονται, ή ἀνάστα των γίνεται πιὸ γρήγορη, περιμένουν μὲν ἀγνώστιν, νῦν ἀκούουσσον τὴν συνέξεια.

— Κι' ὑστερα; Κι' ὑστερα; ἐ-
ρωτοῦν μερικὰ μὲ κομμένη φωνή!

—Ο λύνοις ρίχθηκε μὲ τόση δρμή, που τὸ παλαιώνυκι χώθηκε ἀπὸ τὸ στόμα κι' ἔφθασε στὴν καιρ διά. Οὔτε κιὰ ιδὲν ἔκαμε! "Επε-
σεις κατώ νεκρός!!

ΧΧΧ.., Εδύνης σάνα ξεφύσημα φυσερού, άπο τὸ φουσκωμένο στήθος τών μικρών παιδιών!! 'Ο Μπάρμπατα - Γιώργης ἐγλύτωσε ἀπό το φονέρο κίνδυνο!! Δέξα σοι δ Θεός!

— Μά Μπάρμπα - Γιώργη,
διπτιλέγει ένα από τα μεγαλύτε-
ρα παιδιά, ό "Αϊ-Λιάς είναι ψη-
λά στο Ίουνδ' κι' έκει σύτε φρά-
χτες παπλούνικα ύπαρχουν!!
Ο Μπάρμπα - Γιώργης δέν τά
χάνει κινή δέν διακόπτει. Άρ-

πεινεῖ καὶ οὐδὲ σιωποτεῖ. Δείχνει, πῶς δένεται σκουσε τὴν ἔρωτησι καὶ ιτυνεῖται;

—Τὸν ἔγγιθαρα μὲ τὸν σουγιάνον, ἐπήρει τὸ τομάρι του, τὸ ἔδαλα σπὸ δλάστι. Καὶ ὅταν θετέας ἀπὸ ήμέρες ἐστέγνωσε, τὸ ἐκρέμεται σ' ἕνα μακρὺ ραβδῖν καὶ σπεικτεύωντος τὰ γειτονικὰ χωρία τὸ δέδειχνε στοὺς κατοίκους τὸ Απάσιο παλληκαριᾶς καὶ σᾶν ἐστέγνυμα πῆγα καλωσόνυμη, ποὺ ἔταιρος σ' αὐτῷ καὶ τὴ λέσχη των

μαρ στοντους και τα δωρα των.
Και να, οι κατόπικοι με γέμισαν με σιτάρια, και καλύπτοικι, είναι φρούτα, και δυπριας, με τυριά μαλλιά, και λιουκανάκια και από χρήστιμα είδη. Και λεπτά, να τι λεπτά να έδουν τη ματιά του πλανηθη στο περιονειρόδασος!! Και μενει για λίγο σκεπτικός. Τι να σκέπτεται άρα γε; Ο φέμα, που έπειτα γιαδά να ικανοποιηση την περιέργεια τών αιδινών; Η την πφάχεια, που σο ζωαρη κι' άντε είναι η φαντασία, εύκολα δὲν ξεχνιέται; "Η λιτεί δύση, Ποιος ξέρει; Αύτοις ισχεις θεί όθα το μαθητή. Γιοιτι ο πάρωπτα - Γιώργης είγια λο-

γάχς, εἰναι φτωχὸς κάύμει πὸ πᾶν γιαδὶ καὶ καλοκαρδίη τούς ἔχαλους καὶ πρὸ παντὸς πὰ παιδίων. Μὰ εἴναι ικαὶ ὑπέρηφανος. Ξέρει περὶ τὴν πόνο του, δσσ δυνατὸς καὶ ἀνείναι· Ὁ ρεμβασίός του θὲν διαφερεῖ ἐπὶ πολὺ. Συνέρχεται. Χαμογελά στὰ παιδιά καὶ ἔξερκολευθή τὴν φάργησι του γιὰ τὸ λαυράκινον.

τὸν λικισθόμαρο. Καὶ τί δὲν ἐπε...
ἐπίπε γιὰ τὸ γαύγισμα τῶν σκυλιών, που ἀπό τοῦ μασκριὰ τὸ ἐμυρζίζοντο. Γιὰ τὸ φόβο τῶν παιδιών, που χώνουνται στὴν ἄγκαριά των μυνανδρών των, σαν τὸ ἀντίκρυζαν. Γιὰ τὴν περιποίησι, που τοῦ ἐπεδαμφίλευσην φί κάπτοχοι μικρῶν καὶ μεγαλών ζώων, γιατὶ στὸ πρόσωπο του ἔβλεπαν τὸν σωτῆρα τῶν ἔξωμάσων ἀπὸ ἔνα φεύγοντον.

Αύτά «και πολλά ξέλα πιηγεί-
στο δ Μπάρμπετ - Γιώργης έπάνω
στο βουνό πά καλοσκαρινά ερ-
δια, την ώρα τής συγκεντρώσεως
ξέω ιστό πάκτωια καλύβα, τών πο-
ιαθεριζόντων.

³Εμπρός ἀπὸ τὴν καλύβα καὶ
καὶ κοποία ἀπόστατα γιὰ τὸν κίν
δυνο Ιτυρικαῖς, ἔκαιε γιὰ τὸν
φωτισμὸν καὶ τὴν ἀποδέκτευσιν τω
νῶν λογισῆ — λογισῆ θλασθέων ἐν
ἐννομών καὶ ἐπικινδύνων ἀγριμιῶν,
οὐαμπροφόρα φωτιά. Γύρω δὲ ἀπὸ
χωρῇ ήσαν καθισμένοι ἀναπαυτι
σάς σε πάνινα, ψάθινα καὶ σανί
να καθίσματα οἱ πρωθερισταὶ
καὶ ἄκουσαν μὲν ἀμείστη τὴν προ
σοχὴν καὶ βαθειὰ τὴν συγκίνησι
δὸν Παρασμαθὸν νὰ ἔξιστορῃ τὶς
χογήσεις του.

**Καὶ αὐτό· κατὰ τὴν διάρκεια
οὐ καλοκαιριοῦ, ἐπανελαμβάνε-
σθαι σχεδὸν κάθε βράδυ. Τὰ παῖδια,
ἄλλις ἔτρωγαν ὡς διὰ συνθήμα-
τος εἰσίγκειτο περὶ τοῦ μηνὸς**

ος, ούτις ποικιλό στήν καλύβα τοῦ Πτέρυμπα - Γιώργη. Καί... σε λί-
τρα. Νόσ τα. «Εσχημάτισε τὴν
ουμπή...» Εμπρὸς τὸ παιδὶ μὲ
δ φανάρι. «Ακολουθεῖ ὁ καλέσει
οὐκωμβάννας στὴν ροξέρικη
αγκάνυρα του. Πίσω του δὲ σκύλ-
ος του ἵν κανέλλης. Καὶ πιὸ πί-
ών τὰ ἄλλα παιδιά. Κινούνται
γρήγ, ψρήγ καὶ οἱ ἥσκιοι. των
εώρατοι, σὰν γίγαντες, προκα-
ούν τὸ δέος στὸν ἀνήρερο. Καὶ
ἄ τοι, τώρα. «Εφθάσαν στὸ τό-
πο τῆς συγκεντρώσεως, ὅπου δ-
οι μαζὶ τὸν ὑπόδεχονται μὲ τὴν
οἰσι πάντα επωδός: «Καλῶς τού-
ν Μπέρμπατο - Φαμέλη μὲ τὸν
καλλο του τὸν Κανέλλη». Κι' ἔ-
εινος χωρὶς ἀπατήσεις κάθε-

ταὶ κατάχαμα.

Τὸ Εδαφος γι' αὐτὸν εἶναι μα-
λακώτων καὶ ἀναπαυτικώτερο
ἀ-
πό τὸ κάθε ὅλλο καθίσμα. Καὶ οἱ
κορμὸς τῶν δένδρων ζεκουράζει
καλλίτερα ἀπὸ κάθε τι ὅλο τὸ
κουρασμένο του κορμόν. Ἀφίνει
τὰ πάρδουν θέσι οικοτά του ικατὰ
παιδιά καὶ ἀρχίζει μὲν τὴν ζεστή
φωνή του νῦν ὀφηγηταὶ τόσο
δυοφροφα, τόσο παραστατικά, τόσο
ζωντανά, ὥστε πάντα ὡρές ὄλοκληρες
κρατεῖ ἀμέιωτο τὸ ἐνδισφέ-
ρον, ὅχι μόνο τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ
καὶ τῶν μεγάλων.⁴

“Σίμων, πάραποτα, ἔτηνε τῶν

”Ιδια πάντωτε ή σικηνή σὰν χθές σὰν προχθές, σὰν κάθε ήμέρα.

Οἱ δὲ εἰς κυλοῦμεν τὰν τὸ γε-

Οἱ ὡρες ικνουσαν σαν το νερό. Τὸ παρασμύθι δὲν είχε τελειωμό. Ἡ δώρα τοῦ μπνιου είχε πρὸ πολλού πτεράσσει. Καὶ ή προσαχή

μικρών καὶ μεγάλων ἐγίνετο περισσότερον ἔντονον. Οἱ μικρέρεις απὸ τοὺς ἱακροστὰς ἐτέντωναν, ἐτέντωναν μὲ κόπτη τὰ μωτάκια τῶν γιὰ νὰ μὴ νυστάζουν. Στὸ τέλος δὲ ήρθεν ἀντεχαν. Παρασιδίθονται στὴν ὄγκιαλιδὲ ποὺ Μοφέα. Ἀπεικούμενον τὸν ποιδίν τῆς μωνούλας τῶν μὲ τίς ἐντυπώσεις τῶν ζωηράς ζωγροφιμένες στὰ πρωσπάκια των, τὰς ὅποιας ἄλλοτε φένανέρωναν ἐκπληξή, ἄλλοτε φόδρο, ἄλλοτε χαρὰ καὶ ἄλλοτε ἄλλο σύμπικτα συναυσθίματα. Κοὶ πάντα μὲ τὴν ἐλπίδα, ποὺ συνήθως δὲν θιεψύνετο, δότι θιέχουν τὴν χαρὰ νὰ ξανακούσουν καὶ τὴν ἀλλήλη τὸν Παραμυθῖνο, τὸν αλόκαρβο Μπάρμπιτ στὴ Γεώργη, δότις παρὰ τὴν καθημερινὴ σκληρὴν κατεπικτικὴ του ἐργασία, δὲν ταφέλειπε νὰ σκορπιΐζῃ καὶ στὰ ταυτιδίοντα τὴν χαρά, που περιμένωνται αὐτόν.

·⁵ Ο Μπάρμπα - Γεώργης ήταν σωστός ἄντρας λακασ. Και τί ἀντρακαλι! Φηλός, ψηλός ώς ένα αστακός, δύγοντας πάντες τού μέτρου. Μὲ αρσεδίνης δύσμους καὶ μακριά χέρια, που κατελήγουν σὲ πλατείες ἀλλὰ φτιάρια καὶ σκληρές σάν πέτρα παλάμες. Παλάμες, που σειτισαν ἐκτάσσεις χωραφιών καὶ κιτισταν χιλιόμετρα τούχων. Διαηρούσε λευκὴ γενειάδα καὶ μαλλιά ἀκούρευτα, ἀκτένιστα, ὅταν τα καὶ σκληρὰ σάν ἀγκάθια, τού τιρίαζαν ἀπόλυτα στὸ πειθαρέλλον τοῦ βουνού, στὸ δόποιν ζύούς. Καλόγερος τὸν ἔφωναν χι μόνο γιατὶ τὰ γένεια, που διηρούσε. ἄλλα καὶ γιατὶς ἔζουσε

μόνος στὴν ἐρημιά.

Πότε καὶ ἀπὸ ποῦ ἔκρεμε τὴν
μέφανισί τοι στὸ χωρὶς ὁ Μάττε-
πα . . Γεώργιος εἶναι δύστοκος νὰ
τὸ καθορίσῃ κανεῖς. Καθὼς δύ-
στοκοι εἶναι νὰ ἔχινασται· καὶ τὰ
ἄπται, που τὸν ἥναγκασσον νὰ ἐγ-
κασταλεῖψῃ τὸ πάτο του καὶ νὰ
ἔγκαστασθῇ στὸ Καστέλλι.

¹Ἐκείνῳ, ποὺ ἡμπτορεὶ κανεὶς νό-
εππη εἶναι, ὅτι κάποτε, μιὰ νύ-
χτα ἔφτασε ὀπαρατήρητος, παν-
τερύπτηκε τὴν Ἀγγέλκα του καὶ
ζήσανε αὐτὸν καλὰ κι' ἐμεῖς καλ-
λίτερα, κοθώς τελείωνε καὶ τά
παραμυθά του. Αύτῷ ήταν ὅλο.
Ἔγινε μόνιμος κάπτοικος. Προ-
σαρμόσθηκε γρήγορα πρὸς τὰ ἥ-
θη καὶ έδιψε τοῦ τόπου καὶ κα-
ταπιέσθηκε μὲν κάθε εἴδους ἐργά-
σια. ²Ητο φτωχός, δάλλακ καὶ ἐρ-
γατικός ³Ητο ἔντιμος καὶ πο-
νεσάρης. ⁴Ητο πρόθυμος καὶ δὲν
ἄρρηστης νὰ κερδίσῃ τὴν συμπά-
θεια ἰδλων τῶν κατοίκων.

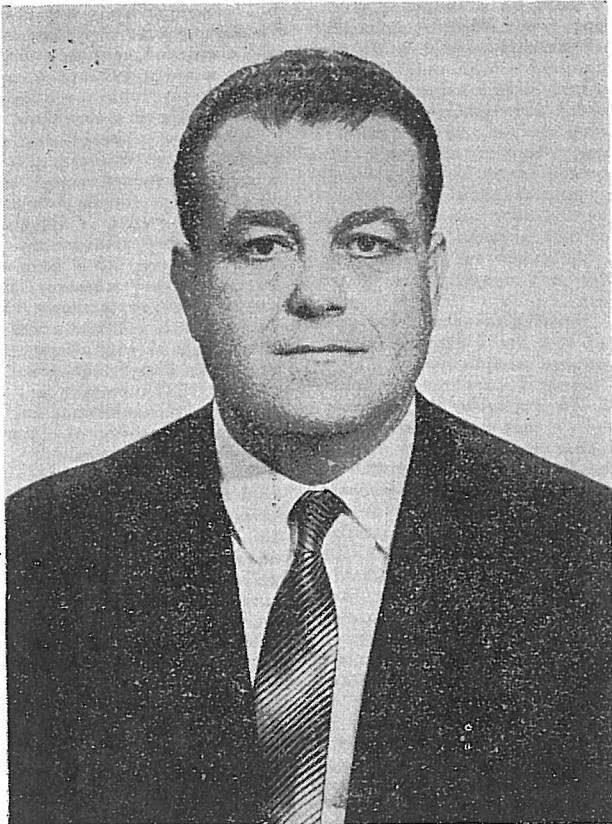
Πόρσα ίσως ἐρωτήσητε καὶ ποιὸ δῆτο τὸ ἐπάγγελμά του; Πολυτεχνίτης καὶ ἐργματοπίτης κατὰ τὸ ιδίη λεγούμενος. Οὓς κύριο ἐπάγγελμα δικαιούμενος πὸ τοῦ πηγαδός. Ἀλλὰς δῆτο πρόθυμος καὶ κατεπιάνετο μὲν κάθε ἐργασία, εἰ τὴν ἡμέραν, εἴτε δῖχι. Ἐξη-
πούσεσ, ἔπι ταρποδιείγματι κτίστη
γιαὶ νὰ περιμανδρώση τὸ σπίτι
σου ή τὸν κήπον. Νάτο τοις πρώτοις
καὶ καλλίτερος δι Μιτρόπατρα - Γε-
ώργης. Καὶ μάλιστα μὲ διξιώ-
τησις ἀσχιμηγνακούμ. Ἐκαίσα σχέ-
δια. Μετρούσθε ἀπ' ἔδω ὑπελόγι-
ζειν ἀπ' ἕκει μὲ υφός τοι πειρόντοι. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; δι, τι ἔκτιζε
τὸν ἥμερον, ἐπειθε τὴν νύκτα!!
Δεῖν τε πειράζει, ἔλεγε στὸν νοικο-
κύρη, ἄσσε καὶ διὰ σοὶ ἀνοίξω ἔνα
πηγάδι, κιν' ἀν εὔρω νερό, πληρώ-
νταις, ἀλλώς κλείνονται γιὰ διλα.
Καμιμιά ἀποτυχία δεῖν τὸν ἔφερον
σὲ ἀπόγνωστον. Τίποτε δὲν τὸν
πεπλείξε. Ἀποτύγχανε στὸ ἔνα,
καταπάνιστον μὲ δι, τι δηποτε διλ-

Ο οκταρίδης περινούσε καὶ σὲ
ακμαῖα διέθουλειά δὲν εἶχε ἐπιτυ-
γίεις. Ἀλλῶς τε δὲν ἦτο καὶ φι-
λοσχρόματος. Καὶ αὐτὸς τὸν ἔκσ-
ταν νὰ ζῆ φωτακιά. Φωτακιά ναί,
αλλὰ τίμια. Ἡτοῦ ἀνθρωπός τοῦ
Θεοῦ. Εἶχε ἔγωγισμὸν καὶ φιλότι-
μο. Προτιμούσε νὰ κοιμηθῇ γη-
τικός, παρὰ νὰ ἀδικήσῃ ἢ καὶ
ἀζητήσῃ χάρισμα. Ἡταν ἀπὸ
κείνους, ποὺ οἱ θέλετον υγιήδες τῆς
οινωνίας, ποὺ θεωροῦν γιὰ προ-
ρισμό των στὸν κόσμο αὐτό. νὰ
ταχύνουν τὸ σαρκίο των μὲ πε-
ιττὰ λίπη, ἀποκαλοῦν ἀγαθούς,
πιθανούς τῷ πνεύματι. Αἰώνια
του ἡ μνήμη θέεμνηστε Μπαρ-
πατα. Γεώργυρη σοῦ ἀνήκει καθε
παινος γιὰ τὸν σωστὸ δρόμο,
τού ὄγκολούθησες σπήνην ἐπίγεια
ωῆ σιων!

ΞΥΛΙΝΑ ΔΑΠΕΔΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ Η ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Γ' Σεπτεμβρίου 19 Τηλ. 521-892 Αθήνας
ΟΙΚΙΑ: Όδ. Ανδρούτσου 5 Τηλ. 583-397 Αιγάλεω

ΟΙ ΕΚΛΕΓΕΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΦΩΚΙΑΟΣ

Ο Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΪΝΗΣ

ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΔΙΕΞΗΘΩΣΑΝ
ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΤΑΞΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

ΤΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μέ τηρεμίσιν καὶ ἀπόλυτον τάξιν διεξήχθησαν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὰ Καστέλλαι. Τὰ ὄνταντικά ἀποτελέσματα τῆς ἀναλογίας τῶν Καστελλίων, ἔχουν ὡς ἔντις :

Ἐκλογίκον Τμῆμα Ἀνδρῶν.
Ἐγγεγρούμενοι 509. Ἐψήφισαν
374. Ἑγκυρα 373, Ἐλασόν: "Ε-
νωτικά Κέντρου 160. EPE - Προ-
οδεύτικοι 213. Σταυρούς προτι-
μησεως: "Ενωτικά Κέντρου. Κοι-"

νης 77, Κοκκινόπουλος 82, ΕΡΕ
- Προσδεμτικοί: Γκελεστάθης
135, Κιρύκος 73.

“Εκλογίκον Τιμῆρα Τυντζάκων :
’Εγγεγρωμέναι 484^ε ’Εφήφισαν
348. ”Εγκυρα 344. ”Ελασθον :
”Ενωσις Κέντρου 132. ΕΡΕ - Πρα-
σδευτικοί 212. Σταυρούς προ-
τιμήσεως : ’Εγνώσεως Κέντρου,

Κοΐνης 51, Κοκκινόπουλος 78.
ΕΡΙΕ - Προσδεμτικοί: Γκελεστά-
θης 137, Κρήτης 73.

Τὰ συναλλακτικά ἀποτελέσματα ἔχουν οὕτω :
Ἔφηφίσταν 722, Ἔνωσις Κέντρου 292, ΕΡΕ - Προαδευτικοί 425, Κοίνης 128, Κοικινόπολις 154, Γκελεστάθης 272, Κρίκος 146

Τὰ συνολικά ἀποτελέσματα δὲ λοκλήρου τοῦ Νομού Φωκίδος, ἐπειδὴ τῶν στρατιωτικῶν καὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων. ᾔχουν ὅτι ἐξῆστι:

Έκλογικά Τμήματα 120. Έγγερα μεμνοί 46.607. Εφήφισια σύνθηση 31.876. Έλασθον: "Ενωσις Κέντρου 18.018, EPE 13.858 Αίνια ριζολευτικαὶ ἔδραι κατανέμονται ἀνὰ μία εἰς ἑκαστον Κόμμα, ἥπο-

ΕΥΓΕΝΗΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΕΙΑ ΜΙΜΗΣΕΩΣ

**ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ
κ. ΔΗΜΗΤ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΑΣ**

Την 15.1.1964 ο συμπολίτης
μας κ. Δημήτριος Γ. Παπαγεωρ-
γίου, έμποροφράπτης Πειραιών,
διένειμεν εις ἄπαντα την μαθη-
τική του Δημοτικού Σχολείου Έ-
φασματίνος.

Οι γονεῖς τῶν μαθητῶν καθὼς καὶ οἱ μαθηταὶ εὐχαριστοῦν τὸν κ. Παπαγεωργίου, ἦμείς δὲ συγχαίρουμε τούτον, εὐχόμενοι ὅπως η τοιάντη χειρονομία του ἐμρη-
ματήσῃ.

ἐκλέγονται οἱ Κ.Κ. Κοῖνης καὶ
Γκελεστάθης.

³Εκπρόσωποι τῆς Δικιαστικῆς
Αρχῆς είς τὰ Καστέλλαια ἥσπαν
οἱ δικηγόροι Ἀθηνῶν κ.κ., Ἀπ.
Παυλίδης (Τμῆμα Ἀνδρῶν) καὶ
Ιω, Ποτπολγίας (Γυναικῶν),

ΤΑ ΚΑΙΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Κυκλωφορούν στήμερα κατ' ἑκάστεριν τὴν 17ην ἀντὶ τῆς συνήθους 15ης ἵνα τῷ σκοπῷ ὅπως συμπειλάσσωμεν τὰ λεπτομερῆ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν

^{των} Ἐπίσης ή ὀδελεψία μας εἰς τὸ προηγούμενον φύλον μας νὰ τὸ κυκλοφόρησαμεν μὲ ή- μερφομήνιαν περιστινήν, πιστεύ ομεν διτι θὰ μᾶς τὸ συγχωρή- σουν οἱ ἀναγγώστες μας.

© K. KANTZOÜ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Ιησ Σ.ελίδος
ξιαλογώτερον τούτου

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, πρέπει νὰ παρασκηνθῇ σιγὴ ἄπαντες οἱ ὀπαντανοῦχοι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀλλοδαπῆ διαμονῆς νοντες συγχωριανοί μας καὶ σὺ εισφέρωσιν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων των τὴν χρηματικὴν τηνίσιμην, διότι νομίζω ὅτι ἡ πατριωτική πολλὰ

Μὲ έκτίμησιν
ΑΘΑΝ. KANTZOΣ
'Αγθυπομοίραρχος ἐ.ά.